

PAS OP VOOR DE BUREN!!

Vrolijk blijspel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PAS OP VOOR DE BUREN!!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

JAN VAN DALEN - accountant, buurman van dokter Pil, ca. 50 jaar.

KLAZIEN - zijn vrouw, ca. 45 jaar.

KEES VAN AALST - agrariër, vakantieganger, ca. 60 jaar.

KOBA - zijn vrouw, ca. 58 jaar.

JOSE - dochter van dokter Pil, medisch studente, ca. 20 jaar.

AART SCHILPEROORT - haar vriend, ca. 22 jaar.

KLARA KOE - campingbewoonster, ca. 35 jaar.

vier dames en drie heren.

PERSOONSBESCHRIJVING:

JAN: Een vrolijke open vent. Vlot en welbespraakt. Gaat geen probleem uit de weg.

KLAZIEN: Een vriendelijk gezellig moeke.

KEES: Een boer van de ouwe stempel, zonder drukdoenerij. Spreekt wat "plat".

KOBA: Ouderwets vrouwtje, wier hersens wat traag zijn. Spreekt eveneens dialect.

JOSE: Een vlotte moderne studente. Goedlachs en verstandig.

AART: Heel aardige jongen, doch wat verlegen.

KLARA: Mankeert eeuwig wel iets, omdat ze met haar lege tijd geen raad weet.

PLAATSBEPALING:

Het stuk speelt zich af in de gezellige huiskamer van dokter Pil en z'n vrouw. De dokterswoning staat in een vakantieplaats ergens op de Veluwe. We zullen geen kennis maken met het doktersechtpaar, omdat ze bij de aanvang van het spel juist met vakantie gaan. In de achterwand van het toneel bevinden zich openslaande tuindeuren. Linksvoor is een deur naar de hal, voordeur en overige vertrekken. Rechtsvoor een deur naar de keuken. Rechtsachter een deur naar de praktijkruimte. Die deur zit echter op slot. Op het rechtervoorplan een huiskamertafel met stoelen. Op het linker voorplan een bank. Links van de tuindeuren staat tegen de achterwand een wandmeubel met daarop een telefoon en een vaas met daarin de sleutel van de praktijkruimte. Boven het meubel hangt een klok. Naast de bank staat een grote schemer- of leeslamp. Verdere verlichting naar keuze. Tegen de linkerwand staan wat bijzettafeltjes.

TIJDSBEPALING:

EERSTE BEDRIJF: Een stralende Zaterdagmorgen begin augustus omstreeks 9 uur.

TWEEDE BEDRIJF:

Eerste tafereel: In de nacht van Zaterdag op Zondag om 00.30 uur.

Tweede tafereel: zondagmorgen 8.30 uur.

DERDE BEDRIJF: Maandagmorgen omstreeks 9.30 uur.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat is het toneel leeg. De ontbijttafel is nog niet afgeruimd. Het is negen uur op de klok. De tuindeuren en de deur linksvoor staan open. We horen een auto starten.

KLAZIEN (*horen we aan de linkerkant van het toneel roepen*): Goeie reis!!

JAN (*horen we*): Tot ziens en veel plezier!!

STEM (*horen we*): Passen jullie goed op ons huis?

JAN: Maak je dáár maar geen zorgen over!!

STEM: Nou, dan gaan we maar!!

KLAZIEN: Dáááááág!!! En wees voorzichtig!!! (*We horen een auto wegrijden en het geluid van een claxon. Na even horen we de voordeur dichtslaan. Links op, sluit de deur*) Zo, die zijn weg. Hun vakantie begint in ieder geval met stralend weer. (*mijmert*) Wat 'n weelde voor Dirk.... vier weken lang geen gezeur aan z'n kop van lastige patiënten. Vier weken zalige rust. Behalve dat medisch congres in Ottawa dan. En Dien zal d'r geluk ook niet op kunnen. (*vermant zich*) Nou.... eerst de boel maar opruimen. (*begint de ontbijttafel af te ruimen*)

JAN (*links op met een witgeschilderd bord, dat op een paal is bevestigd. Die paal is aan de onderkant wat donker gekleurd; heeft dus kennelijk in de grond gestaan. Op dat bord staat geschilderd: Dr. D.E. Pil. Huisarts. Spreekuur: op werkdagen van 8 - 10 en van 13.30 - 14.30 uur*): Waar zou ik dat ding opbergen, Klazien?

KLAZIEN (*verbaasd*): Jan... waarom heb je dat bord uit de voortuin gehaald?

JAN (*lacht*): Omdat dit huis vanaf nú: Zaterdagmorgen 9 uur, een particulier huis is. Hier woont geen dokter meer.

KLAZIEN: Doe niet zo dwaas. Dirk en Dien zijn 'n maand afwezig. Meer niet.

JAN: Dat klopt. Maar dat hoeft niemand te weten. (*grijnst*) En zeker die betalende logés niet.

KLAZIEN: Weet je dat ik het nog steeds niet eens ben met dat idiote plan van jou.

JAN: Dat kan wel zijn, maar ik heb beslist geen zin om de vakantie van onze burens te betalen. Dirk en Dien mogen nóg zulke goeie vrienden zijn, maar 1500 gulden is mij te gortig.

KLAZIEN (*verbaasd*): Was het vijftienhonderd gulden? Dat is nogal wat.

JAN: Het hele feest voor Dirk z'n jubileum, inclusief de receptie met alles d'r op en d'r an plús de reis kostte 7500 gulden. En de collecte

onder z'n patiënten heeft maar 6000 gulden opgebracht. Conclusie: er is 1500 gulden te weinig.

KLAZIEN: En moet JIJ daarvoor opdraaien? Je zat toch met z'n vijven in de feestcommissie?

JAN: Jawel. Maar IK beheerde de financiën. Dus IK heb de zaak niet goed begroot. Dat is mijn fout. En daarom ga ik niet bij m'n collega's zeuren dat ik te kort kom.

KLAZIEN: Waarom niet?! 't Is geen schande. Zijn patiënten hebben gewoon niet diep genoeg in de beurs getast.

JAN: Dat is jouw uitleg. Ik zie het anders. Ik ben te optimistisch geweest.

KLAZIEN: Nou.... waarom zeg je dat dan niet? 't Is de man driehonderd gulden. Dat kan nooit een probleem zijn.

JAN: Het probleem is, dat ik me er voor schaam om toe te moeten geven dat ik 'n slechte boekhouder ben. Ik... een eerste klas accountant. En bovendien hoeft het niet. Als ik Dirk z'n huis twee weken verhuur ben ik er uit!

KLAZIEN (*boos*): Ik vind het niet in de haak. 't Is gewoon flessentrekkerij!

JAN (*sust, luchtig*): Niet zo overdrijven, Klaasje. Zeg, over flessen gesproken.... zijn de boodschappen voor onze geëerde gasten al gehaald?

KLAZIEN: Ja, daar heb ik voor gezorgd.

JAN: Ligt de rekening erbij?

KLAZIEN (*boos*): Verdorie, jij denkt alleen aan géld, geld en nog eens geld!

JAN: Ze zeggen dat geld één voordeel heeft... (*grinnikt*) Het stinkt niet! (*staat nog steeds met het bord in z'n handen*) Waar laat ik dat bord nou? De gasten mogen natuurlijk niet weten dat hier eigenlijk een dokter woont.

KLAZIEN (*wijst naar de deur rechtsachter*): En de spreekkamer dan? Hoe verberg je dié?

JAN: Goed dat je het zegt. Die zal ik op slot moeten doen. (*morrelt aan die deur*) O gelukkig, hij is al dicht. Dan mag ik aannemen dat Dirk de wachtkamer aan de buitenkant ook op slot heeft gedaan. (*dan gaat de bel*)

KLAZIEN (*schrikt*): Ojé, daar zijn ze al. (*paniekerig*) Ga gauw opendoen. (*pakt de bordjes op*) Dan zet ik deze troep in de keuken. Verdorie, al die heisa!

JAN (*grinnikt*): Maak je niet zo druk. Je zal zien: het loopt op rolletjes.

KLAZIEN: Ik help het je hopen. (*rechtsvoor af*)

JAN: Die Klazien! Wat 'n paniek om niks. (*links af met het "reclamebord". Na even weer links op*) Stommeling, nou loop ik nog steeds met dat ding te sjouwen en dat mogen ze juist niet zien. Waar laat ik 't nou? (*de bel gaat weer*) Ja ja, ik kom eraan.... (*bedenkt*) O,.... in de keuken maar. (*opent de deur rechtsvoor*) Klazien, ontferm jij je even over dat bord? (*hij zet het om de hoek van de deur en gaat links af*)

KLAZIEN (*rechtsvoor op met het bord*): Wat moet ik met die plank in de keuken? O.... hij is er niet.... Je zal zien dat het misloopt.... Nou ja, dan zit ie zelf met de brokken. Eigen schuld! (*rechtsvoor af met het bord*)

JAN (*links op*): Niemand .... Zeker weer zo'n stel bellentrekkende kwajongens. (*moppert*) Ze weten tegenwoordig van verveling niet hoe ze hun vakantie door moeten brengen. (*opent deur rechtsvoor, opgewekt*) Geen zorgen, Klazien, ze zijn er nog niet. Loos alarm!!

KLAZIEN (*horen we*): Droog dan eerst maar voor me af.

JAN: Okay. (*rechtsvoor af*)

KOBA (*verschijnt van links in de tuin, loert naar binnen, tot Kees, die nog niet zichtbaar is*): D'r is niemand, Kees.

KEES (*wordt nu ook zichtbaar*): Nee, natuurlijk niet. Als d'r iemand was, dan zou die iemand de voordeur wel ope gedaon hebbe. (*Kees en Koba zijn boerenmensen, die heel somber gekleed zijn. Kees heeft een zwarte pet op, die hij nooit afzet. Koba draagt een zwart hoedje en aan haar arm bungelt een onafscheidelijk zwart tasje. Ze staan in de tuindeuren en kijken rond*)

KOBA (*na even*): Zouwe we maor naor binnen gaon?

KEES: D'r zal niks anders opzitte, Koba. (*Beiden komen binnen, zetten de koffers neer, kijken rond*)

KOBA (*waardierend*): Mooie kamer.

KEES (*moppert*): Dat mag ôk wel voor die cente. Ze strope tegenwoordig het vel over je ore.

KOBA: Wie....?

KEES: Die huissiesmelkers.

KOBA: Je mot niet van die wartaol praote, Kees. Huissies kén je niet melke.

KEES (*wijst rond*): Ik bedoel, dat ik hier 750 gulde in de week voor mot betaole. En was 't dan m'n eigendom maor.... maor niks hoor, over veertien daoge gaon we naor huis.... m'n cente zijn op en we staon met lege hande.

KOBA: Je mot niet over cente zeure. Trouwens, 't zijn jouw cente niet, 't zijn de mijne. Ik heb 2500 gulden gewonne in de loterij, dus eigenlijk kost 't ons niks. We houwe d'r nog 1000 over.

KEES (*hatelijk*): Ojao....? Motte we dan niet ete?

KOBA: Is dat niet in de prijs inbegrepe?

KEES (*minderwaardig*): Dát ken je nèt denke.

KOBA: Nou jao, dát mot 'r dan ôk maor af. Ik ben hartstikke blij dat ik eindeluk, voor 't eest van m'n leve met vakantie ken gaon. Daor heb ik 't geld best voor over.

KEES (*moppert*): En 't dak van de koeiestal dan...? Moet dat niet gerippereerd worde?!

KOBA: Dat zien we van de herfst wel. De koeie lope nou buite. (*bezorgd*) Hoe zou 't trouwens met Geertrui weze?

KEES: De nieuwe veearts zee, dassen niks mankeerde. Alleen wat lui op d'r uier.

KOBA (*bezorgd*): 'k Ben d'r niks gerust op, Kees.

KEES: Dan had je thuis motte blijve. Maor nee, jij most zo nodig je cente over de balk gooie.

KOBA: Hoe kom ie dáór nou bij? Ik heb niks over de balk gegooit. Ze zitte in m'n tassie. (*klopt op haar tas. (Dan gaat de telefoon. Beiden schrikken en kijken ernaar)*)

KEES: De tillefoon.

KOBA: Ja, dat hoor ik ôk.... Nou.... pak 'm dan an.

KEES (*verbaasd*): Ikke....?

KOBA: Wie ánders .....? (*als Kees niets doet, dringt ze aan*) Toe nou Kees, misschien belt de veearts wel over Geertrui.

KEES: Zou-ie denke ..... (*pakt de hoorn*) Ja... eh.... met mijn.... Nee, ik ben .... Wacht nou effe, ik ben.... Oh...? Ja, da's vervelend, maor waarom bel-ie mijn daarvoor op? Nee, dat zég ik net, ik ben.... eh... Dát weet ik niet hoor.... Wacht effe, dan geef ik je moeders, die heb al meer met dat bijltje gehakt.... (*steekt de hoorn naar Koba*) Ik heb hier iemand, die....

KOBA (*boos*): Jij mot niet zo liege. Jij hakt veul beter as ik. Je hebt vorige week nog drie zieke appelbome omgehakt en dat zou ik nooit voor medaor gekrege hebbe.

KEES (*geduldig*): Ik heb hier iemand met 'n vastzittende hoest op d'r borst....

KOBA (*opgelucht*): Oooooh...., anders niet? Geef dan maor hier. (*pakt de hoorn*) Met Koba.... Ja... ja...ja, da's lastig, hè?..... Nou, weet je wat je doet....? Leg 'r maor 'n flanelle lappie met kaorsvet op en dan: Roets, de kooi in. Lekker onder de wol. Dan is 't morge wel over.

KEES (*pakt grinnikend de hoorn van haar terug*): En as ie dan, vóór je de koffer in duikt, nog 'n gloeiend hete cognac-groc neemt, dan is 't leed zó geleje! ..... Wat seggu....? Onee, dán maor niet. Voor 'n kind

van 'n half jaor is dat 'n paordemiddel.... Nou, 't beste d'r mee, hè!
(legt de hoorn neer)

KOBA *(verbaasd)*: Hoe zou die vrouw gewete hebbe dat wij hier in huis zijn?

KEES: O,.... dat gaot as 'n lopend vuurtje daor 't durp.

KOBA *(schrikt)*: Gossie.....! Motte we dan de brandweer niet waarschouwe? *(Beiden staan nog bij de telefoon)*

JAN *(rechtsvoor op met het "huisartsenbord". Hij spreekt in de keuken met de rug naar de anderen)*: Ik zet 't wel in de garage bij ons thuis.

KLAZIEN *(horen we)*: Joehoe.... Ga jij maar vast. *(Jan steekt over naar links en struikelt over 'n koffer)*

KOBA *(schiet toe)*: Ho ho.... hou je vast.

JAN *(verbaasd)*: Hè....? Oh..... eh.....

KEES *(bij hem, grinnikt)*: Je ging bekant van de sokke, vrind ..... Wie ben je....? *(ziet het bord en leest, bijziend)* O, ik zie 't al ..... Dokter Pil. *(wijst grijnzend op het bord)* Da's ook 'n gekke manier om reclame te maoke?

JAN: Hè...? Reclame? Wat bedoelt u....? *(begrijpt)* Oóh? Nee, nee, dat is de bedoeling niet.... Ik... eh....

KEES: 't Was 'n geintje. Ik ben Kees van Aalst en da's m'n vrouw Koba, dokter.

JAN: U vergist zich, ik ben....

KOBA: Dokter, ik ben blij dat je hier toevallig voorbij komt. Misschien heb ie wel 'n goed middeltje tege de darmkoliek van Willem Drie.

JAN *(verbaasd)*: Willem Drie? *(lacht)* Maar mevrouwtje, die is toch al lang dood!

KOBA *(schrikt hevig, klampt zich aan Kees vast)*: Wat...? Dóód...? *(paniekerig)* Kees, hoor je dat? Daor wiste we niks van. Dat mot gebeurd zijn terwijl we onderweg waore. Kees, we motte gelijk terug. Die arme Willem Drie!

JAN *(lacht)*: Ik denk dat er 'n misverstand in het spel is. Wie is Willem Drie?

KEES: Onze stier.

JAN *(lacht)*: Maakt u zich dán geen zorgen. Ik dacht dat u iemand anders bedoelde.

KOBA: Zijn er dan nog meer Willem-Drieën, dokter?

JAN: Mevrouw, mag ik u uit de droom helpen? Ik ben géén dokter.

KEES: Waorom loop ie dan met dat reclamebord te sjouwe?

JAN: Eh.... dat zit zó... eh.... ik heb dat bord geschilderd voor 'n goeie vriend van me.

KEES: O.... nou snap ik 't.... je bent schilder!

JAN: Nee, ik ben uw buurman. En ik heb u dit huis verhuurd.

KEES (*gaat 'n licht op*): Oóóóóh.....? Dus... (*haalt een brief uit zijn binnenzak en leest*) Dus je ben van Dálen...?

JAN: Precies. Ik woon hiernaast en dit huis verhuur ik aan vakantiegangers.

KOBA (*verbaasd*): Heb-ie dan twéé huizen?

JAN: Nee, dit huis is van... eh... ik bedoel: Ja! Twee huizen.

KOBA: Wat gek. Je ken toch maor in één huis tegelijk wone?

JAN (*lacht*): Dat klopt. Maar dit huis heb ik gekocht om er m'n geld in te beleggen.

KOBA (*stomverbaasd*): Wáááát .....? Heb-ie dan zo veul geld dat je 't in je eige huis niet kwijt ken? Waorom breng ie 't dan niet naor de bank? Daor leg 't veul veiliger en je krijgt nog rente ôk, heb ik me laote vertelle.

JAN: U begrijpt het niet. Ik heb m'n geld in dit huis zitten, omdat....

KOBA (*snibbig*): Ik begrijp 't bést. Ik heb m'n geld in m'n tassie zitte. En ik ben as de dood dassé 't van me stele. (*klemt de tas tegen haar borst*) Maar nou ik weet dat 'r hier in huis zo'n hoop geld leg .... nou heb ik helemaal geen rustig uur meer. Kees, we moste maar naor huis gaon. Voor 'n tientje slaon ze je vandaog de dag de herses in waor je zélf bij staot!

JAN (*lacht*): Neem van mij aan, dat u geen enkel gevaar loopt. Hartelijk welkom mevrouw. (*steekt z'n hand uit naar Koba*)

KOBA (*houdt snel haar tasje op haar rug en deinst terug*): Afblijve!!

KEES (*sust*): Vrouw toch. Van Daole wou je 'n hand geve.

KOBA (*snibbig*): Wie zegt dat? Volgens mij he-t-ie 't op me tassie gemunt. Daolijk geeft ie me 'n klap voor m'n kop met dat bord en dan leg ik voor pampus!

JAN: Wat bent ú wantrouwend.

KOBA: Niks wantrouwig. Je hoeft alleen de krante maor te leze. Dan weet je genug!

JAN (*zet het bord rechtsachter in de hoek*): Zo. Voor die klap hoeft u niet bang meer te zijn. (*geeft Kees 'n hand*) Meneer van Aalst, hartelijk welkom. Ik hoop dat jullie 'n paar fijne weken hebben.

KEES (*donker*): 't Is te hope. 1500 gulden voor twee weke is geen kattepis.... 't Zou met 150 gulden goed betaold zijn.

JAN: 150 Gulden? Dat is belachelijk. Er zit 250.000 gulden in dit pand.

KOBA (*vinnig*): Precies! En as ie die niet as de bliksem weghaolt, dan blijve we geen minuut langer! Kees, doe die deur dicht. (*wijst op de tuindeuren*) Ik zag nét al 'n verdacht persoon in de tuin scharrele.

KEES: Koba, klets niet! (*resoluut*) Nou ja, wat staon we eigenluk af te dinge.... we blijve.... hè, Koba?

KOBA: Dat zit nog. Zitte d'r goeie slote op de deure?

JAN: Reken maar. Er kan geen hond naar binnen.

KOBA: Wat ken mijn die hond schele? (*denkt na*) Nou Kees, vooruit dan maar. Op jouw verantwoording. Maar als ik vermoord word, dan kijk ik je m'n hele leven niet meer aan!

KLAZIEN (*rechtsvoor op, vrolijk*): Aha.. zijn onze gasten er al? Gezellig! (*geeft beiden 'n hand*) Welkom! Toe Jan, breng jij de koffers naar boven.

KEES: Dat doen we zelf wel. Wijs ie ons effe de weg.

JAN (*tot Klazien*): Wijs jij of wijs ik?

KLAZIEN: Doe jij het maar. Dan haal ik thuis de boodschappen voor u op. (*tot Koba*) Ik heb gezorgd dat alles in huis is. Dan hoeft u niet direct naar de winkel.

JAN (*pakt een koffer*): Gaat u mee?

KEES: Doen we. (*pakt de andere koffer en volgt, met Koba, Jan links af*)

KLAZIEN (*wil ook links af gaan. Als ze bij de deur is, gaat de telefoon. Ze aarzelt, maar neemt de hoorn toch op. Voorzichtig*): Ja....? Nee mevrouw, die is.... Sorry?... Ik begrijp u niet. Wat bedoelt u met: hoe moet ik dat kaarsvet erop doen? ..... Wat?.... Weet u zéker, dat u met dit nummer heeft gebeld?... Mevrouw dat is onmogelijk, dokter Pil is met vakantie. U móét een verkeerd nummer gedraaid hebben.... Ja goed. Dag mevrouw. (*legt de hoorn neer*) Flanelle lap met kaarsvet? Dat mens moet zeker een lampekop maken of zo iets. (*haalt schouders op, links af*)

JOSE (*verschijnt in de tuindeuren. Heel zomers gekleed en 'n flinke strandtas bij zich*): De tuindeuren open? (*komt binnen en zet de tas op de bank*) Dan zijn Pa en Ma zeker nog niet weg. Gek is dat. Ze zouden vanmorgen vroeg vertrekken. Nou ja, zoveel te beter, dan zie ik ze nog even. (*ziet het "reclamebord"*) O kijk, Pa heeft dat bord weggehaald. Zeker om onnodige aanloop te vermijden. Eerst eens kijken of er nog 'n frisdrankje in de koelkast staat. (*rechtsvoor af*)

JAN (*links op, pakt 't "reclamebord"*): Zo, eerst dat ding opbergen. (*wil via de tuindeuren af maar z'n oog valt op de tas*) Hè....? Hier staat nóg 'n tas. Maar even boven brengen. (*zet het bord in de hoek en gaat met de tas links af*)

JOSE (*op met 'n glas fris*): Dat zal er best in gaan. (*zit op de bank en drinkt*) Waar zouden de oudjes uithangen? (*grinnikt*) 't Zal best een verrassing zijn als ze me zien. Ze denken dat ik al lang op weg ben naar Frankrijk. (*drinkt, wil haar tas pakken, die rechts van haar zou moeten staan*) Hé....? Waar is m'n tas? (*kijkt links van haar op de bank en op de grond*) Ik heb 'm toch....? Verroest, ik weet bijna zeker

dat ik hem hier neer heb gezet. Of staat ie in de keuken? *(rechtsvoor af)*

JAN *(weer op met de tas, verbaasd)*: Van wie moet ie dán zijn? *(schrikt)*
Ojé.... zeker vergeten door Dien... *(haalt schouders op)* Jammer,
maar niks aan te doen. *(zet de tas op dezelfde plaats neer en gaat achter af)*

JOSE *(weer op)*: Daar snap ik geen fluit van. Ik zet hem dáár neer en...
(ziet de tas, hoogst verbaasd) Krijg nou wat! Daar stáát ie!! *(schudt verdwaasd het hoofd en zakt op de bank)* Zonnesteek? Welnee, zó warm is 't nou ook weer niet. *(drinkt het glas leeg en zet het op tafel)*
Ik ga 's kijken of Pa en Ma boven zijn en dan neem ik 'n lekkere douche. *(met tas links af)*

JAN *(achter op)*: Stom, nou vergeet ik dat bord weer. *(hij pakt het uit de hoek, naar de achterdeuren, stukt als hij merkt dat de tas weg is)*
Alsjemenou.... Wég tas! *(grinnikt)* Die tuthola heeft zeker gemerkt dat ie tóch van haar was. Dat mens weet van voren niet, dat ze van achteren leeft. *(naar de achterdeuren, ziet het glas)* Hè... 'n vuil glas??? Stond dat er nou straks ook al? *(haalt schouders op)* Wat doet het ertoe. *(pakt het glas, zet het bord in de hoek, rechtsvoor af)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto